

Побратимитѣ си помагатъ особно когато дойде момата да се краде. Никоѣ пхтъ побратимъ или посестрима не могатъ да се хванхтъ ако желающитѣ да направхтъ туй сж роднина. Хващатъ се само тия, които иматъ голѣмо приятелство и любовъ. Опредѣлений день за побратимяване е Ивановъ-день. Въ него день момцитѣ си направхтъ китки отъ *чимширъ*, увити по 2 — 3 стрѣка наедно (зимѣ тоя чимширъ все е зеленъ и го имами болджа). На тѣзи китки завързватъ съ червено парцалче една пара, каква и да е, но гледатъ повечето да е златна, напр. рубе, ирмиликъ и пр. Червеното парцалче означава голѣмата любовъ и обичъ, що иматъ единъ къмъ други. Прѣди да ги размѣнхтъ тѣ повикватъ 2-ма 3-ма свидѣтели, да свидѣтелствуватъ прѣдъ Бога, че тѣ ставатъ аратлици. Приготвеното ястѣе се състои отъ едно прасе или патка, нѣколко кокошки, които приготвя тоя отъ побратимящитѣ се, у когото става обряда. До като гоститѣ ѣдатъ, побратимитѣ се приближхтъ при тѣхъ, па се вѣрхтъ и кълнхтъ, че отъ сега нататѣкъ нищо не ще да ги раздѣли, а свидѣтелитѣ имъ напиватъ бърже-бърже наздравица; а послѣ си разрѣзватъ и двамата побратими прѣститѣ и пихтъ единъ на други отъ протеклата кръвъ. Това означавало, че отъ сега нататѣкъ кръвта имъ се смѣсяла и ставала една. Слѣдъ това тѣ се приближаватъ до огньтъ и като го разровхтъ стхпватъ съ крака на жаравата, въ знакъ, че всѣки единъ за друго е готовъ да се хвърли въ огъня, въ случай че потребва. Слѣдъ това единий цѣлува ржката на другий, като му закича подъ калпака китката и му подава бѣклицата да пие за благоденствието на побратимяването. Слѣдъ това дава и на свидѣтелитѣ и си мѣнхтъ разни кърпи помежду си. Тѣй закичени побратимитѣ ходхтъ цѣлъ день, тѣй играхтъ хоро, посѣщаватъ роднини и приятели.

Посестримяването става по сжщий начинъ.

И отъ тогава се има за грѣхъ да спомене по име нѣкой побратима си, а трѣбва да му дума „аратликъ“ (побратимъ или посестрима). — На другата година аратлицитѣ си правхтъ повръщанье. Вечеръта на Ивановъ-день се поканватъ въ тѣзи кхща всички роднини, близки и далечни, заедно съ съсѣдитѣ и всѣка кхща си взема потребното за яденье. Вечеръта угощението се почва часа по 2 или 2 1/2 (по турски). На първо мѣсто сѣдатъ старцитѣ, а най-напрѣдъ въ кюшето